

[Arbejdsministeren]

ikke kan undgås, det siger selvfølgelig sig selv, når man nu skal have et nyt system opbygget.

Vi skal selvfølgelig bestræbe os på, at det bliver så lidt bureaukratisk som overhovedet muligt. Men så er der jo altså parallelt hermed nogle hensyn, som skal tilgodeses: det må ikke virke for urimelig over for nogen, der skal være en vis ansvarlighed i det, der skal være nogle incitamentter til at få nedbragt hjemsendelsesledigheden osv., en række hensyn, som skal tilgodeses. Sammenholdt med det skal vi naturligvis bestræbe os på at skabe så lidt bureaukrati i ordningen som overhovedet muligt, og det var i og for sig også det, hr. Ole Vagn Christensen var inde på. Man kan bestemt ikke være uenig med hr. Ole Vagn Christensen i, at vi skal have opbygget et system, som vi kan leve med; det kan jeg fuldstændig tilslutte mig.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har lige to bemærkninger, den ene til arbejdsministeren.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi fastholder, at vi gerne vil gøre noget ved den første uge, og at det er motivet til det hele, og så derefter finder ud af, hvordan vi kan administrere det mest hensigtsmæssigt. Det er jo rigtigt, som hr. Nyrup Rasmussen siger, at sådan helt genialt kan man vel ikke sige at den udligningsfond er konstrueret – nu debatten ligesom er kørt. Man kunne godt forestille sig, at der var andre måder at gøre det på; det er jo penge ud og ind, og hvis vi snakker om bureaukrati – og det ynder K og V jo at gøre i mange sammenhænge – så kan man måske nok sige, at det ikke er det største columbusæg, man har fundet her.

Det fører mig nemlig videre til den anden bemærkning, for jeg godt vil kvittere for fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger om solidaritetsbegrebet, nemlig det, at alle skal bidrage til arbejdsløshedsfinansieringen – ikke til arbejdsløshedskasserne måske, men til arbejdsløshedsfinansieringen under en eller anden form – også de, der ikke er direkte truet af arbejdsløshed. Det har De Radikale jo haft på dagsordenen meget længe, og jeg vil gerne kvittere for, at SF ved denne debat så stærkt har bragt det frem.

Jeg synes bestemt, der ligger en tanke i det, fru Lilli Gyldenkilde er inde på. Skulle vi nu ikke tage fat på solidaritetsbegrebet i sammen-

hæng med denne fond, eller hvad det nu er, vi skal lave, i sammenhæng med finansieringen af den første hjemsendelsesuge? Det synes jeg er konstruktivt, og det synes jeg vi skal arbejde videre med under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg er glad for fru Lone Dybkjærs bemærkninger om udligningsfonden, og de diplomatiske betegnelser, der blev lagt for dagen i beskrivelsen af regeringens forslag, deler jeg helt.

Det, der egentlig kaldte mig herop, var arbejdsministerens, synes jeg, lidt besynderlige bemærkninger omkring mit gode råd til arbejdsministeren om ikke at tale for meget for tid. Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at det ikke var ment som et ønske om at undgå at rippe op i noget som helst; det var faktisk ment som et godt råd, og det var et forsøg på ikke at tage den udfordring op, der lå i arbejdsministerens første bemærkning i ministerens første indlæg, hvori ministeren sagde, at nu håbede han ikke, at det for Socialdemokratiet var partitaktiske hensyn, der gik forud for hensynet til de ledige, og at der i Socialdemokratiets ordførers, hr. Ole Vagn Christensens, indlæg måske lå nogle andre synspunkter end det, vi havde givet udtryk for under Marienborgforhandlingerne.

Det, jeg gerne vil understrege én gang til, er: Det vil ikke være en god eksercits for arbejdsministeren at kaste sig ind i den drøftelse, for det er faktisk sådan, at det, vi giver udtryk for her i dag, svarer til det, vi gav udtryk for under Marienborgforhandlingerne – med én undtagelse, og den vil jeg også gerne bekræfte; det vil jeg slet ikke lægge skjul på.

Når det kommer til de supplerende dagpenge, så har vi, siden vi havde drøftelsen på Marienborg, meget nøje overvejet hensigtsmæssigheden af på nuværende tidspunkt at indføre en høj arbejdsgiverafgift på frigørelsesattesterne; vi har drøftet det med begge sider på arbejdsmarkedet, og det er vort indtryk, at det måske ikke er særlig heldigt.

Det virker for tilfældigt, og det virker for hårdt en række steder, at vi uden videre kaster os ud i den beslutning nu. Derfor foreslår vi at prøve at opfordre arbejdsmarkedets parter til at forhandle en systematisk omlægning af deltidsjob med supplerende dagpenge til fuldtidsjob i